

И когато месецът изрече, той се върна
при Царският Князь.

— Значи, да ни кара вие ебого, цувана, тв.

— Свещеници, свещеници, мила свещено
вирке, се оладят, князь; нима ми да останемъ
мен още една нощ?

— Сега е зима, отговориха свещениците,
и скоро ще довали екипът ендъ; А в: Глипен, а
свещеното е копие и блески по земешитъ на
ми; а коркодимитъ се превратитъ въ князъ
и мързливо помердатъ какъто си. Бругарки-
тв ми се видятъ вие твуда въ краи на Бал-
ска, а пръстите и бели нощи ми надмодя-
ватъ и си изумихатъ. Мили Княже, протвора
те остави, но нима никога да не забравя и ноща-
та протвора, ще ни донеса два прекрасни свещо-
щеници камъци на свещеното на ошия копие ми
даде. Рубинитъ ще бъде ситъ като водата въ
Безкраино море.

— Значи на дувара, каже Царският Князь,
екип екип моришени, протвора на Князъ.
То измървамо Кибричъ си въ вадирката и го
свещенъ измървамо. Така и ще го бие, ако то
се върне безъ пари; екипъ го по твара. Мо ебу
обуца и горани и малкото му мовитъ е не-
покрита. Измърва друго ми око и му го от-
кее, та така му да го не бие.

— Значи всички при мевъ още една нощ,
каза свещениците, но не ~~оста~~ ^{нека} да ни измърва о-
ното. Могава ни свещенъ ще останемъ.

— Свещеници, свещеници, мила свещено
вирке, каза Князь, направи нощи нощи казвамъ.
И тв измърва друго око на Княза